

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

19. 08. 2024 - 25. 08. 2024

motto týdne:

„ Jejich nářek proměním v radost,“ praví Pán..“

PONDĚLÍ 19. 08. sv. Jana Eudese, kněze

Ez 24,15-24; Žl Dt 32,18-19.20.21 Komentář: **Mt 19,16-22**

U mála lidí je touha následovat Pána tak velká, aby se zřekli pro ně nejcennějšího. Ale velký majetek může sám od sebe vést k zármutku!

ÚTERÝ 20. 08. památka sv. Bernarda, opata a učitele církve

Ez 28,1-10; Žl Dt 32,26-27ab.27cd-28.30.35cd-36ab Komentář: **Mt 19,23-30**

Bohatý, který lpí na svém majetku, do Jeho království neprojde. Nejprve musí náklad složit a protáhnout se. Ztěžka, jako velbloud v úzké brance.

STŘEDA 21. 08. památka sv. Pia X., papeže

Ez 34,1-11; Žl 23,1-3a.3b-4.5.6 Komentář: **Mt 20,1-16**

Bůh chce štěstí pro všechny nezávisle na jejich výkonu. To může působit úlevně ve společnosti, postavené jen na ekonomickém růstu a výkonu jednotlivce.

ČTVRTEK 22. 08. památka Panny Marie Královny

Ez 36,23-28; Žl 51,12-13.14-15.18-19; Mt 22,1-14

Komentář: **1 Kor 15,20-27a**

Ano, je nám sympatická otevřenost, přijetí těch na okraji. Ale i oni i já se musíme „svatebním šatem“ přizpůsobit a přijmout Otcovu vůli.

PÁTEK 23. 08. sv. Růženy z Limy,

panny

Ez 37,1-14; Žl 107,2-3.4-5.6-7.8-9 Komentář: **Mt 22,34-40**

Pádná odpověď i pro mě, když chci svými problémy uvést své svědomí do úzkých: milovat Jež celým srdcem a druhé jako sám sebe. Ne méně, ale ani ne víc!

SOBOTA 24. 08. svátek sv. Bartoloměje, apoštola

Zj 21,9b-14; Žl 145 (144), 10-11.12-13ab.17-18 Komentář: **Jan 1,45-51**

I dnes se mnozí při pohledu na instituci církve podobně ptají: Co z ní ještě může vzejít dobrého...? Kéž jsme přímí a není v nás lsti! Pak bude svět překvapen...

21. neděle v mezidobí - Cyklus B - 25. 08. 2024

Během srpna se četla na pokračování šestá kapitola Janova evangelia o chlebu života. Tento dlouhý text končí otázkou na víru učedníků: „Přijmete Pánova slova, i když jim ne zcela rozumíte?“ Důvěra v Boha je stále silné téma i dnes.

1. ČTENÍ *Knihy Jozue líčí nesnadný okamžik vstupu Izraelitů do zaslíbené země. Nepopisuje přesné historické události, vznikla mnohem později. Nabízí teologický*

výklad událostí. Proto končí (Joz 24) slavnostní obnovou smlouvy s Bohem: Jozue dává Izraeli na vybranou – přijmout, či odmítnout Boží smlouvu.

Joz 24,1-2a.15-17.18b

Jozue shromáždil všechny kmeny Izraele do Sichemu a svolal přední muže Izraele, jeho náčelníky, soudce a písaře. Když předstoupili před Boha, řekl Jozue všemu lidu: „Jestliže se vám nelíbí sloužit Hospodinu, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda bohům, kterým sloužili vaši předkové za řekou (Eufratem), či bohům Amoritů, v jejichž zemi přebýváte. Já však a má rodina budeme sloužit Hospodinu!“ Lid odpověděl: „Daleko ať je od nás myšlenka, že bychom opustili Hospodina a sloužili cizím bohům. Vždyť Hospodin je náš Bůh. On vyvedl nás a naše otce z egyptské země, z domu otroctví, a udělal před našima očima tyto veliké divy a chránil nás po celé cestě, kterou jsme šli, a mezi všemi národy, jejichž středem jsme procházeli. I my chceme sloužit Hospodinu, neboť je náš Bůh!“

ŽALM 34,2-3.16-17.18-19.20-21.22-23

V tomto žalmu potkáváme živý příběh víry. V kontextu evangelia lze propojit s dramatem eucharistie.   **Odpověď: Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.**

**Ustavičně chci velebit Hospodina,
vždy bude v mých ústech jeho chvála.
V Hospodinu necht' se chlubí moje duše,
ať to slyší pokorní a radují se.**

**Hospodinovy oči hledí na spravedlivé,
k jejich volání se skloní jeho sluch.
Hospodinův hněv stíhá ty, kdo páchají zlo,
aby vyhladil ze země vzpomínku na ně.**

**(Spravedliví) volali, a Hospodin slyšel,
vysvobodil je z každé jejich tísně.
Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce,
na duchu zlomené zachraňuje.**

**Spravedlivý mívá mnoho soužení,
Hospodin však ho ze všech vyprostí.
Chrání všechny jeho kosti,
ani jedna z nich nebude zlomena.**

**Zloba uštvě bezbožníka k smrti,
kdo nenávidí spravedlivého, budou potrestáni.
Hospodin zachraňuje duše svých služebníků,
nebudou pykat, kdo se k němu utíkají.**

2. ČTENÍ

Čtení patří do závěrečné části listu, v níž svatý Pavel povzbuzuje čtenáře k životu podle evangelia. Obsahuje prvky dobového pohledu na manželství. Ovšem důležitější je odhalit, v čem povzbuzuje ženy a v čem muže. Obě strany mají své úkoly. Nepřehlédněme významné srovnání manželství a církve!

Ef 5,21-32   **Bratři! Podřizujte se jeden druhému z úcty ke Kristu. Ženy (ať jsou podřízeny) svým mužům, jako kdyby to byl sám Pán. Muž je totiž hlavou ženy, podobně jako je Kristus hlavou církve, sám spasitel svého (tajemného) těla. Jako je církev podřízena Kristu, tak i ženy mají být svým mužům podřízeny ve všem. Muži, (každý z vás) ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil a očistil koupelí ve vodě a slovem. Tím si chtěl církev připravit slavnou, bez poskvrny, vrásky nebo něčeho takového, aby byla svatá a bez vady. Tak také muž má mít svou ženu rád jako vlastní tělo. Kdo má svou ženu rád, projevuje tím lásku sám sobě. Nikdo přece nemá v nenávisti vlastní tělo, ale dává mu jíst a přeje mu. Tak i Kristus (jedná) s církví, protože jsme údy jeho těla. 'Proto opustí člověk otce i matku a při-pojí se k své manželce, a ze dvou se stane jen jeden člověk.' Toto tajemství je veliké; mám na mysli vztah Krista a církve.**

EVANGELIUM

Procházíme závěrečné verše 6. kapitoly. Ježíš nejen nastínil podstatu spásy, ale naznačil, jak se stát účastnými této spásy, totiž přijetím jeho těla a krve. Pít krev a jíst lidské maso bylo židům přísně zakázáno! Izraelité jsou tedy zděšeni. Klíčová je otázka adresovaná apoštolům a Petrova reakce: „My jsme uvěřili, proto zůstaneme, i když nerozumíme.“

Jan 6,60-69   **Mnoho z Ježíšových učedníků řeklo: „To je tvrdá řeč! Kdopak to má poslouchat?“ Ježíš věděl sám od sebe, že jeho učedníci na to reptají, a proto jim řekl: „Nad tím se pohoršujete? Co teprve, až uvidíte Syna člověka, jak vystupuje tam, kde byl dříve? Co dává život, je duch, tělo nic neznamená. Slova, která jsem vám mluvil, jsou duch a jsou život. Ale jsou mezi vámi někteří, kdo nevěří.“ Ježíš totiž věděl od začátku, kdo jsou ti, kdo nevěří, a kdo je ten, který ho zradí. A dodal: „Proto jsem vám říkal, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Proto mnoho z jeho učedníků odešlo a už s ním nechodili. Ježíš tedy řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu půjdeme? Ty máš slova věčného života, a my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“**

K ZAMYŠLENÍ

Ježíš pracuje současně na několika rovinách. V celé šesté kapitole Janova evangelia čteme o významu eucharistie. Ale zároveň Ježíšova slova směřují ke zkoušce víry. Teprve ve světle celých Velikonoc bude jasné, jak to Kristus myslel. Snoubí se tu oběť, smlouva s Bohem, naprosté sebedarování, vykoupení...

Do této chvíle je obtížné porozumět, jak to celé Pán myslí. Podobně jako v prvním čtení Izraelité stojí před volbou: opřít se vírou o Boha a uvěřit, že přes všechny vnitřní otazníky Hospodin ví, jak dostát svému slibu.